Sportul Magazin

ÎNTÎLNIRE CU ȘTEFAN COVACI, LA ROTTERDAM

Ștefan Covaci, într-o discuție amicală cu Elek Schwartz antrenorul echipei Sparta Rotterdam

Foto : A.N.P.

În aceeași seară în care Dinamo București se străduia, pe stadionul din Rotterdam, să dea o replică onorabilă puternicei sale adversare, Feijenoord, la Amsterdam, formația locală Ajax, antrenată de românul Ștefan Covaci, întrecea la scor pe Olympique Marseille, eliminînd-o din „Cupa campionilor europeni".

A doua zi dimineața, conform unei promisiuni pe care o făcuse prin telefon, Covaci se afla în mijlocul dinamoviștilor, la motelul Skyway.

După succesul echipei sale, din seara precedentă, compatriotul nostru avea toate motivele să fie radios, în vervă. Un prilej foarte bun, deci, de a-l aborda pentru un scurt interviu.

— Ai avut emoții aseară ? — l-am întrebat.

— Sincer să fiu, destul de puține. În orice caz, nici pe departe atîtea cîte o să am duminică, la derbyul din campionat, cu Feijenoord.

— Ziarele și oamenii de pe aici vorbesc frumos despre dumneata. Înseamnă că te-ai integrat destul de bine în noua situație...

— Am reușit, într-adevăr, să mă adaptez repede noii mele situații, deși la început nu mi-a fost de loc ușor. Echipa mi-era puțin cunoscută, îmi lipseau o serie întreagă de detalii despre ea, despre sistemul ei de joc și de antrenament, pe care nimeni nu m-a ajutat să le descopăr. Conducerea clubului m-a prezentat, doar, jucătorilor și m-a lăsat să mă descurc singur, fără să-mi dea nici o altă lămurire, fără să-mi spună ce consideră că a fost bun sau rău pînă atunci. Am pornit, totuși, cu încredere la lucru și, din mers, m-am edificat asupra părților bune și celor mai puțin bune ale echipei, îndreptîndu-mi atenția spre acestea din urmă, pentru remedierea lor.

— Care sînt raporturile cu conducerea clubului ?

— Foarte bune. Mi s-a acordat, de la început, deplină încredere, libertate de mișcare și, pe parcurs, nimeni nu s-a amestecat, în nici un fel, în treburile antrenorului. Conducătorii clubului află formația pe care o aliniez la un meci sau altul, de-abia cînd aceasta intră pe teren, deci, o dată cu spectatorii.

— Dar cu jucătorii ?

— În primele zile, m-au privit cu oarecare neîncredere, fiindcă eram pentru ei un necunoscut. Cu timpul, apreciind modul în care lucrez și în care mă port cu ei, au trecut peste rezervele avute față de mine. Trebuie, în același timp, să recunosc că nu întîmpin nici o dificultate sau rezistență din partea lor în privința pregătirii și a modului de viață. La antrenamente, care sînt cam două pe zi și au o intensitate foarte mare, toți jucătorii lucrează cu o deosebită conștiinciozitate. Cantonamentele nu se fac decît în preajma meciurilor internaționale oficiale, dar ele nici nu sînt necesare, deoarece toți jucătorii, fără excepție, duc un regim de viață corespunzător cerințelor fotbalului de performanță.

— Cum apreciați rezultatele echipei și șansele ei în campionat și în „Cupa campionilor europeni" ?

— Toată lumea de aici e mulțumită fiindcă echipa este neînvinsă în campionat, obținînd mai multe puncte decît anul trecut în aceeași perioadă. Dacă vom reuși să trecem și de Feijenoord, principala adversară, atunci șansele noastre în campionat vor crește foarte mult, deoarece echipa din Rotterdam (favorizată prin programul alcătuit) a avut, pînă acum, meciuri mai ușoare, urmînd să joace, de-aici încolo, cu adversari mai puternici, de care noi am scăpat.

Cît privește „Cupa campionilor europeni", de o singură echipă mi-ar fi teamă să cădem cu ea în „sferturi" ; Borussia Mönchengladbach (bineînțeles, dacă se va califica în disputa sa cu Internazionale Milano). **Am văzut-o recent jucînd și mi-a făcut o impresie excelentă.**

★

La trei zile după acest interviu, duminica trecută, Ajax a învins pe Feijenoord cu 2—1. M-am bucurat pentru Covaci, antrenorul care, prin activitatea sa fructuoasă în fruntea unei echipe de talie europeană, contribuie, implicit, la ridicarea prestigiului tehnicienilor noștri de fotbal.

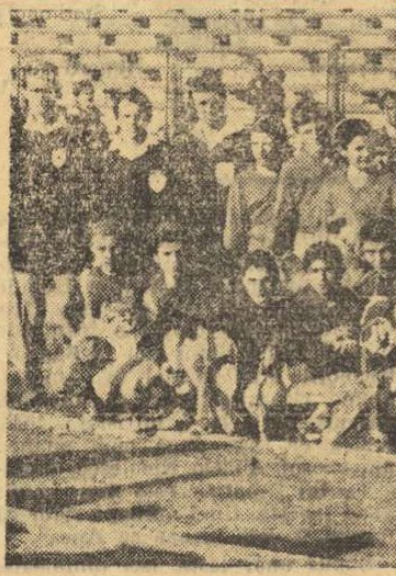
Constantin FIRANESCU

O FINALĂ CA-N BASME!

Duminica trecută, spectatorii veniți pe stadionul Dinamo să asiste la meciul de rugby **Dinamo — Grivița Roșie** au avut o surpriză deosebit de plăcută: în deschidere au văzut unul dintre cele mai frumoase meciuri de fotbal disputat vreodată pe acest stadion. Un meci cu multe goluri (10!) cu faze palpitante (cinci goluri ricoșate din bare !), o partidă electrizantă de la prima pînă la ultima secundă de joc, un veritabil spectacol în care a dominat... fair-playul. Cu un cuvînt: un meci ideal, cum numai în basme ai putea întîlni.

Protagoniști ? Două echipe de pionieri. Din cele peste 150 de echipe de băieți și... fete care au pășit în faza pe țară în **„Cupa Cutezătorii pentru pionierii de la sate"** (felicitări revistei **„Cutezătorii"** pentru frumoasa inițiativă !), în finala competiției au ajuns **„Speranța"** din Valea Dragului-Ilfov și **„Pandurii"** din Călina-Vîlcea. Au învins cei din Valea Dragului (în treacăt spus, pionierii de aici sînt mîndri că celebrul Voinescu este din comuna lor) primind astfel cupa și trofeul **„Globul de aur"**.

Finala a fost, în fapt, un triumf al ideii că și la sate se poate face sport de calitate, inițiativa revistei pionierilor avînd darul, prin efervescența produsă, să descopere veritabile talente, viitori Lucescu, Dembrovschi sau Dobrin, la vîrsta cînd performanța sportivă poartă amprenta gingășiei primilor ani de viață. **(S. Nor.)**

Dîrza întrecere fotbalistică a luat sfîrșit, cu învingători și... învinși. Cu toții s-au întîlnit, însă, surîzători, în fața obiectivului fotografic, care le va oferi o amintire de la frumoasa întrecere ai cărei eroi au fost, ei și alți copii îndrăgostiți de fotbal.

Foto : DRAGOȘ NEAGU

LA NOVI SAD, ÎNTRE UN SET ȘI ALTUL

● După ce la începutul lunii februarie cu ocazia campionatelor internaționale ale Cehoslovaciei de la Ostrava, suedeza **Brigitte Radberg (în foto) a fost aleasă miss a com-**

Foto : BORA VOJNOVIC - Novi Sad

petiției, la Novi Sad tînăra sportivă nordică **a întrunit** din nou sufragiile ziariștilor pentru premiul de frumusețe. Originară din Orebro și în vîrstă de 22 de ani, Radberg este titulară a selecționatei țării sale. Dacă la Ostrava ea constituia doar o apariție extrem de plăcută, între timp, Brigitte a învățat să și joace mai bine. Dovada a făcut-o la Novi Sad. Punctul de onoare al echipei suedeze în întîlnirea cu formația U.R.S.S, învingînd-o pe redutabila sportivă sovietică Svetlana Grinberg.

● Căpitanul echipei Suediei care a concurat la „internaționalele" de tenis de masă ale Iugoslaviei a fost **Christer Johansson,** fratele cu doi ani mai mare al fostului campion continental **Kjell Johansson.** Dar, la Novi Sad a mai fost prezent și cunoscutul antrenor scandinav, **Lolo Hammerlund,** fost ani de-a rîndul conducătorul tehnic al naționalei suedeze. El sosise special ca să-l anunțe pe campionul lumii **Stellan Bengtsson** că acesta **fusese ales** cel mai bun sportiv al anului din țara sa. Și apropo de Bengtsson, știați că, în urmă cu patru ani a suferit o fractură la brațul stîng — cel cu care joacă ? El a suportat atunci patru intervenții chirurgicale, iar astăzi poartă încă o agrafă de metal la cot.

● **Antrenorii iugoslavi se bucură de multă căutare peste hotare.** Astfel, în timpul competiției, reprezentativele din patru țări au beneficiat de asistența tehnică a specialiștilor iugoslavi : **Austria** (Vecko), **Grecia** (Markovic II), **Olanda** (Tigerman), **Franța** (Terecik).

● **Mulți dintre ziariștii prezenți la „internaționalele" Iugoslaviei s-au aflat la un moment dat în dilemă. Pe listele de înscrieri primite în lotul sovietic figura și o jucătoare necunoscută :** Fedorova. **Lucrurile s-au lămurit însă repede, o dată cu prima evoluție a Fedorovei. Nu era alta decît** învinsa **Mariei Alexandru din finala campionatelor europene din 1966,** Svetlana Grinberg, **acum căsătorită cu un antrenor de tenis de masă, Fedorov.**

● Într-una din pauzele întrecerilor a avut loc o conferință de presă programată de organizatorii viitoarei ediții a **campionatelor mondiale din 1973 de la Sarajevo.** Cu acest prilej au fost comunicate cîteva date aproximative privind C.M. din 1973. Se așteaptă înscrierea unui număr de 750 de jucătoare și jucători din 60 de țări, iar întrecerile să fie urmărite de 500 de ziariști din care 120 de reporteri radio și televiziune. Organizarea campionatelor va fi asigurată de 600 de arbitri, tehnicieni și funcționari. Concurenților le vor fi rezervate 1000 de camere construite în noile complexe studențești din Sarajevo. De asemenea, organizatorii sînt pregătiți să primească mai din vreme, pentru aclimatizare, sportivii țărilor asiatice. Totodată, se vor întreprinde cele necesare pentru ca, pe timpul campionatelor, orașul Sarajevo să poată găzdui pînă la 3 000 de turiști.

● **Cu ocazia festivității de închidere a competiției de la Novi Sad a avut loc și o sărbătorire prilejuită de retragerea din activitatea sportivă a** Radmilei Stojsici, **de 10 ori campioană de tenis de masă a țării sale și de 50 de ori titulară în echipa reprezentativă.**

C. COMARNISCHI

JOCURILE OLIMPICE DE IARNĂ

ST. MORITZ 1928

SPORTIVII ROMÂNI PENTRU PRIMA OARĂ LA OLIMPIADA ALBĂ

Locul : St. Moritz (Elveța), altitudine 1856 m.

Data : 11—19 februarie 1928.

Participanți : 494 concurenți (dintre care 27 femei) din 25 de țări.

Sporturi în program : schi (18 km, 50 km, sărituri, combinata nordică), patinaj viteză (500 m, 1500 m, 5000 m), patinaj artistic (femei, bărbați, perechi), skeleton, bob (4—5 persoane), hochei pe gheață ; probă demonstrativă: patrula militară.

Sportivii români au participat (pentru prima oară) la probele de bob și patrulă militară. Rezultate : la **bob** — locul 7 (echipajul România II format din : Grigore Socolescu, Iulian Gavăt, Toma Petre Ghițulescu, Traian Nițescu și Mircea Socolescu) și locul 19 (echipajul România I, format din : Tita Rădulescu, Roman, Petrovici, Ștefănescu și Alexandru Berlescu) ; la **patrulă militară** — locul 8 (echipa formată din lt. Zăgănescu, plut. Rucăreanu, ostașii Constantin Pascu și Zoer).

Delegația României defilînd cu prilejul festivității de deschidere la St. Moritz

EDIȚIA A DOUA

O ediție pe care vremea era s-o compromită, dar pe care au salvat-o cîteva nume, celebre ulterior în istoria sporturilor de iarnă.

În vestita stațiune din Engadinul elvețian, norvegienii au dominat din nou probele de schi-fond, cu excepția maratonului zăpezii (50 km) în care vecinii lor, suedezii, au ocupat primele trei locuri. Cel mai impresionant schior al ediției a fost norvegianul Johan Gröttumsbraaten, un demn urmaș al lui Haug ; după ce l-a secondat pe acesta la Chamonix (o medalie de argint și două de bronz), iată-l acum cîștigător a două probe (18 km și combinata nordică).

La 35 de ani, finlandezul Clas Thunberg adaugă celor trei medalii de aur de la ediția precedentă încă două, dovedindu-se un patinator de mare clasă. Noua vedetă este însă norvegianul Ivar Ballangrud, cîștigătorul probei de 5 000 m, care va progresa, peste 8 ani, pînă la trei victorii olimpice.

Ediția rămîne memorabilă prin prima victorie, dintr-un lung șir, a norvegienei de nici 16 ani Sonja Henie (fiică a unui fost campion mondial de ciclism de prin 1894), care conferă patinajului artistic feminin un caracter atletic inedit prin numeroasele sărituri și prin viteza de execuție. Impresia este valabilă și pentru cuplul francez Andrée Joly și Pierre Brunet.

Americanii s-au distins în probele de bob și skeleton, care au fost surprinzător de populate (numeroase echipe din 14 țări). Canadienii s-au impus din nou la hochei, jucînd de astă dată direct în finală și obținînd iarăși un scor fulminant : 38—0 în trei meciuri !

Congresul, ținut aici, al Federației internaționale de schi a devenit istoric, întrucît s-a votat introducerea în programul olimpic a probelor alpine (coborîre și slalom). (vib)

SONJA HENIE (*născută la 8 aprilie 1912), patinatoare norvegiană de renume mondial, de trei ori campioană olimpică (1928, 1932 și 1936), de zece ori campioană a lumii, stea a gheții și ecranului. Decedată în 1969.*

Amintiri de neuitat...

Deși au trecut peste patru decenii de la întrecerile olimpice de la St. Moritz, amintirea evenimentelor îmi este încă vie în memorie. Am făcut atunci parte din reprezentativa de bob a țării. Iată, țin bine minte, la St. Moritz ne-am prezentat într-un mod cu totul original : **fără boburi !** Boburile noastre de lemn nu puteau face față pe pîrtia olimpică de gheață. Așa că am fost nevoiți să închiriem boburi la fața locului, cu banii noștri. De altfel, cheltuielile întregii deplasări le-au suportat sportivii din propriile economii. Și trebuie să recunosc că nu ne-a fost de loc ușor. Doar entuziasmul și fericirea de a concura alături de cei mai buni sportivi ai lumii ne-au făcut să suportăm aceste sacrificii pecuniare. Toate acestea sînt însă amănunte pe care le-am amintit din simplul considerent că ele ar putea constitui un imbold în plus pentru actualii noștri reprezentanți la Jocurile Olimpice de iarnă, care vor pleca la Sapporo cu singura preocupare de a se prezenta în întreceri cît mai onorabil posibil. Alte timpuri, alte condiții și pentru aceste condiții îmi fericesc „nepoții", dar totodată le și pretind mai mult. Este o cinste și o fericire să reprezinți țara ta într-o competiție. Să-ți faci datoria cu prisosință pe terenul de sport — este o obligație patriotică.

Ing. GRIGORE SOCOLESCU

ZI MARE PENTRU MEȘTERII VÎNĂTOAREI

Mîine începe sezonul de vînătoare la fazani. Ziua aceasta, de „deschidere la fazani", îmi amintește, an de an, începuturile mele vînătorești, cînd badea Nistor îmi arunca de după o tufă (pe care eu n-aveam voie s-o știu !) o cutie de conserve (goală) și eu trebuia s-o „impușc". Din cinci încercări, în trei, împușcam cutia. Dar, de obicei, el n-avea decît două cutii de conserve, așa că, antrenamentul nostru se consuma repede. Acestea se petreceau acum vreo douăzeci de ani, cînd lecțiile lui badea Nistor erau destinate vînătorii la rațe și giște sălbatice, la porumbei sălbatici, la prepelițe.

La badea Nistor m-am gîndit alaltăieri, cînd am aflat că începe sezonul de vînătoare la fazani.

Astăzi, badea Nistor, dascălul meu într-ale vînătorii, nu mai este. Dar n-am uitat cel puțin două sfaturi ale lui ! **(„Să nu împuști niciodată — îmi spunea el — pasărea decît atunci cînd zboară și să nu împuști niciodată o sălbăticiune atunci cînd bea apă, sau cînd se hrănește...").** Se referea, desigur, la cerbi, la ciute, la căprioare, ori alte sălbăticiuni. Sînt sigur că badea Nistor nici măcar n-auzise de ceea ce se cheamă, azi, „etică". Dar o profesa !...

★

Cei aproximativ 50 000 de vînători din țara noastră au voie să împuște în acest sezon cel puțin tot pe atîția fazani, dar numai cocoși ! Vînătorul, care, în fracțiunea de secundă care-i stă la dispoziție, nu poate deosebi cocoșul de găină și împușcă o găină, plătește o amendă !

Orice vînător știe că fazanul înseamnă culoare, zgomot și viteză. Zboară, lansat, cu cca. 65 km/oră. Culoarea o vedeți după ce l-ați împușcat ; de auzit îl auziți cînd a bătut cu zgomot de explozie aerul cu aripile, v-a tresărit inima și ați aruncat patul puștii în umăr ; în ceea ce privește viteza, o „corecție" cît mai mare, cînd trageți. În ultima vreme, au fost văzuți cam mulți fazani fără coadă, din cauză că unii vînători trag cam tîrziu și le retează fazanilor doar coada ! De aceea, uneori, cocoșii par găini ! Cîteva recomandări : alice de 3 mm, corecție cca. 3 m (cînd zboară din stînga sau din dreapta), sau îl „acoperiți" cu țevile și apoi trageți, cînd vă vine din față... Și încă ceva : trageți, la fazan, în secunda în care se ridică deasupra pădurii (cînd „bubuie" el aerul cu aripile), sau după ce s-a lansat în zbor...

Dar, dacă nu ați participat la măcar două sau trei ședințe de tir în poligonul de talere, nu vă sfătuim să mergeți la o vînătoare de fazani... E păcat și de cartușe și de fazanii întîmplător răniți. Este și aceasta o problemă de etică !

ILIE CÂRCIU

Trei fazani doborîți cu doar trei focuri constituie o performanță !

REDACTZIA ZIARULUI SPORTUL BUCURESTI

197 DUDESTI NOI 5 47 10 1230

SUBSEMNATII DRAGOS IOAN SI TODE GHEORGHE IN VIRSTA DE 46 SI 38 ANI VENIM LA MECIUL DE FOTBAL ROMANIA CEHOSLOVACIA STOP IN CAZ DE INFRINGERE NE INTOARCEM PE JOS DELA BUCURESTI STADION LA DUDESTII NOI TIMISOARA +

Poșta ne-a adus în aceste zile, zeci de mesaje din partea iubitorilor fotbalului, adresate echipei noastre naționale, care joacă astăzi cu Cehoslovacia. În bogata și variata corespondență am întîlnit și telegrama de față, venită de pe meleagurile timișorene.

Citind-o, credem că fotbaliștii noștri vor face totul pentru a nu pune oamenii pe drumuri !

ROMÂNIA — CEHOSLOVACIA

(avancronica optimistă)

Optimiștii cred într-o victorie netă a reprezentativei noastre.

Pesimiștii cred tot într-o victorie, dar numai cu 1—0.

★

Oaspeții au în palmares două titluri de vicecampioni mondiali.

Cu alte cuvinte, sînt obișnuiți cu locul DOI.

★

Jucătorii cehoslovaci speră în „egalitate". De acord ! Ei au cîștigat la Bratislava ; noi la București.

EUGEN POPIȚĂ

RĂSPUNDE Ion Poștașu

C. N., TIMIȘOARA. Ne trimiteți un catren adresat crainicului sportiv N. Soare, rugîndu-ne ca **„în funcție de vreme — aici la Timișoara, în momentul în care vă scriu, este o vreme cîinească — să schimbăm puțin catrenul"**. Ne-a fost imposibil. V-aș recomanda să trimiteți în viitor catrene care să reziste pe orice vreme !

CONSTANTIN GHINESCU, BUCUREȘTI. Culorile clubului F.C. Argeș ? Știu și eu ? Culorile „oficiale" sînt alb-violet, dar și piteștenii, ca și alte echipe, joacă de multe ori și în echipament de altă culoare. De aceea, nu m-a surprins întrebarea dv., ca și aceea pe care, eventual, ne-ar putea-o pune, pe aceeași temă, alți cititori, referindu-se la Steaua, Dinamo, Rapid etc. Dar, aceste aspecte justifică o discuție mai amplă care, evident, depășește profilul și spațiul acestei rubrici. O promitem.

UN GRUP DE ELEVI DE LA LICEUL „GHEORGHE LAZĂR", BUCUREȘTI. 1) Jucătorul de fotbal A se accidentează și în locul lui este introdus jucătorul B. După cîtva timp, se accidentează și jucătorul B. Poate fi înlocuit și el cu alt jucător ?" Desigur. Cu condiția, însă, ca această schimbare să fie a doua (și deci ultima) efectuată de echipa respectivă, în acel meci. 2) **„Jucătorul C este înlocuit de antrenorul său, cu jucătorul D. Puțin mai tîrziu, dîndu-și seama că D este și mai slab decît C, îl poate înlocui pe D, trimițîndu-l din nou în teren pe C ?"** Acest lucru nu este îngăduit. De altfel, este greu de închipuit că un antrenor și-ar da singur un vot de blam, care ar putea duce la o înlocuire în plus : a antrenorului !

GABRIEL EPURE, CRAIOVA. 1) Nu există nici o legătură de rudenie între Ilie Năstase (tenis) și Viorel Năstase (fotbal). 2) Care este adresa exactă a echipei de fotbal Celtic Glasgow ? Celtic Glasgow ! Credeți că poștașii scoțieni nu sînt pasionați ai fotbalului ?

M. NICOARA, CLUJ. „De cînd oscilează între A și B, A.S. Armata Tîrgu Mureș a mai fost în situația de a nu primi gol acasă, după 9 etape ?" Cred că nu ! Dar nici în situația de a fi înscris numai patru goluri în opt etape (cîte o... jumătate de gol de meci !), cum se afla înaintea acelui 3—0 cu Petrolul ! Dacă sînteți de acord și cu acest al doilea semn de exclamație, nu putem decît să vă felicităm. Înseamnă că sînteți un suporter obiectiv, și nu dintre aceia care văd numai ce le convine.

Rugby în viziune naivă

Pasiunea pentru sport a copiilor se manifestă sub diverse forme și nu în ultimul rînd în crochiurile lor grafice. La ultima expoziție de opere plastice ale școlarilor, de pildă, a fost remarcată schița elevului Mihai Stela, *din clasa a VIII-a a liceului din Bolintinul din Vale. Opera, executată în tempera, reprezintă o scenă de rugby, în viziune inocent naivă. Prezența masei de spectatori pe marginea terenului ar putea sugera preferința cetățenilor din județul Ilfov pentru un sport pe care-l văd destul de rar.*